

1065 Eneste Del af Justitsm. Regl. om, at der anerknes Liktale med Folkethingsm. f. Rbh. 5 B. 1066

Ordføreren: I den Forventning, at Forhandlingerne nu nærme sig deres Afslutning, troer jeg som Ordfører at burde fremsætte nogle faa Bemærkninger. Det er fra flere Sider bemærket, at der skulde have været Opfordring til at tage særligt Hensyn til det Duffe, der var blevet udtalt fra det paagjældende Medlem heri Thinget, ja at man endog uden at bringe Sagen videre strax kunde have givet Samtykket, da han havde udtalt sig derfor; men det er allerede blevet bemærket af det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), at Thinget ikke bestomindre gif den Vel at beslutte Retsættelsen af et Udvalg. Naar Thinget gjorde dette, antager jeg, at Mærket var den, at man ønskede ved denne Leilighed at bringe Spørgsmaalet i sin Almindelighed til Undersøgelse, og dette har Udvalget gjort. Det forekommer mig ogsaa klart, at der, naar denne Undersøgelse har ført til visse Resultater, er Opfordring til at gjøre disse gjældende ved denne Leilighed, og at der er dobbelt Opfordring dertil, naar der er brugt en Fremgangsmaade fra Justitsministerens Side, der indeholder alt Andet end en Anerkjendelse af disse Resultaters Rigtighed. Dersom Thinget derfor troer, at de Resultater, hvortil Udvalget er kommet, hvad Spørgsmaalet i Almindelighed angaaer, ere rigtige, saa maa det ogsaa tage en Beslutning, som kan haandhæve Rigtigheden af dem, og jeg mener altsaa, at det er fuldstændig berettiget, at Udvalgets Fleertal, samtidigt med, at det har indstillet, at Samtykket gives, har stillet Forslag til en Udtalelse som den, der indeholdes i den første Deel af Udvalgets Fleertals Indstilling. Vil man ubelade dette, vil der ikke foreligge nogensomhelst Udtalelse fra Thinget om Spørgsmaalet i dets Almindelighed; men det var jo netop det, man tilsigtede, da Thingets overveiende Fleertal imod 3 Stemmer besluttede Retsættelsen af et Udvalg. Det er altsaa fuldkommen uberettiget at sige, at der, som et æret Medlem (N. P. Hansen) saa smagfuldt har tilladt sig at htre, her skulde findes et Sammensurium. — Det

ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har idag udtalt sig paa en Maade, som jeg har lagt særdeles Mærke til, og som særdeles har glædet mig; det er saa sjældent, at jeg i Spørgsmaal af den Art kan slutte mig til det ærede Medlem, og det har derfor glædet mig at høre, at han i sin Opfattelse af det paagjældende Spørgsmaal saa betydeligt nærmer sig min Opfattelse. Han udtalte nemlig, at Thinget, fremfor Alt maatte være varsom med at udtale en Mening, der kunde synes at foregribe Domstolens Afgjørelse af det Spørgsmaal, hvorom her er Tale, og jeg er deri fuldstændig enig med ham; men der kan ikke, som han ogsaa selv erkjendte, være Spørgsmaal om noget Saadant ved at vedtage Fleertallets Indstilling. Han gjorde mig den Ære at sige, at jeg meget tydeligt havde udtalt, at Meningen med Forlangendet om, at den Forbrydelse, hvorfor Bedkommende skulde tiltales, blev angivet, paa ingen Maade var den, at man vilde udøve nogensomhelst Indflydelse med Hensyn til Afgjørelsen af, hvorvidt det, der opgaves som Forbrydelse, kunde siges at være en saadan, og langt mindre med Hensyn til, hvorvidt den Paagjældende kunde antages at have gjort sig skyldig i det, der angaves som en Forbrydelse; men jeg forstaaer da rigtignok heller ikke, hvorledes han kunde tale om, at der var en Uklarhed tilstede i Udvalgets Fleertals Indstilling; at han i samme Dialekt, som han siger, at det er fuldkommen klart, hvad der menes, ikke desto mindre finder Uklarhed, gaaer over min Forstand. Hvis det endda kun var mig, der havde udtalt mig klart, medens Udvalgets Fleertal i Betænkningen skulde have udtalt sig uklart, vilde det være fortaaeligt, men det er heller ikke Tilfældet; thi jeg tør sige, at Fleertallet i Betænkningen fuldkomment saa klart, som jeg har gjort det idag, har udtalt, at Thinget naturligvis ikke paa nogen Maade skal eller bør inklade sig paa at ville have Indflydelse paa Afgjørelsen af, hvorvidt der overhovedet kan være noget Begrundet i den hele Sags Anlæggelse. — Vigesaa rigtigt, som det